

ЗАВТРА-ВИБОРИ!

ГІДНО ВИКОНАЄМО СВІЙ ГРОМАДЯНСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК

ПРОЛЕТАР! ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXXI

ЗА ЩАСТЯ НАРОДНЕ!

ЗАВТРА вибори до місцевих органів влади. Вибори — важлива політична подія, всенародний огляд діяльності Рад депутатів трудящих.

В нашій країні вже стало традицією проводити вибори до Рад як велике всенародне свято. І це зрозуміло. Адже трудящі посилають у органи влади представників непорушного блоку комуністів і безпартійних, кращих синів і дочок народу.

Вибори будуть проходити під знаком дальшої демократизації радянського ладу. Яскравим свідченням цього може бути такий факт: на нинішніх виборах число депутатів обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад УРСР збільшиться більше, ніж на 9000 чоловік.

Радянські люди підуть завтра до виборчих урн твердо впевненими в своєму щасливому майбутньому. Адже успішно вирішується основне програмне завдання — створення матеріально-технічної бази комунізму. Торік на Україні було вироблено понад план 493000 тонн чавуну, 442000 тонн прокату, понад 600000 тонн вугілля. Колгоспи й радгоспи республіки продали державі 702,7 мільйона пудів хліба — це на 20,8 мільйона пудів понад планове завдання.

Ці успіхи не можуть не радувати. Але ще більше нас надихають перспективи 1965 року — завершального року семирічки.

Ось рубежі, яких досягне економіка України в нинішньому році. Буде вироблено 96 мільйонів кіловат-годин електроенергії, 36,2 мільйона тонн сталі, 30 мільйонів тонн прокату, видобуто 79 мільйонів тонн залізної руди.

Значно підвищаться темпи розвитку легкої і харчової промисловості, зросте виробництво продукції сільського господарства.

Завтра — вибори. З гордістю за великі досягнення нашої країни прийдуть радянські люди на виборчі дільниці, щоб гідно виконати свій почесний громадянський обов'язок. Вони будуть голосувати за народне щастя, за нові перемоги в комуністичному будівництві. Вони віддадуть свої голоси кращим синам і дочкам народу.

Немає сумніву, що, як завжди, і на цих виборах монолітний блок комуністів і безпартійних одержить нову видатну перемогу, що вибори стануть ще однією яскравою демонстрацією безмежної відданості радянських людей нашої партії, великій справі комунізму.

Завтра — вибори! Всі на вибори!

ВПЕРШЕ В ЖИТТІ

ЯКБИ Віру Мещерякову спитали:

— Які найважливіші події твого життя за останні два роки?

Вона б відповіла:

— Вступ до університету і...

Друга — ще не наступила. Її Віра переживає в ці дні.

Після десятирічки—університет. Тут святкувала своє повноліття. А тепер вперше голосуватиме. З честю Віра зустрічає вибори до місцевих органів влади. Комсорг дру-

гого курсу хімічного факультету, вона й відмінниця.

14 березня Віра Мещерякова в числі перших прийде на виборчу дільницю, щоб здійснити свій почесний громадянський обов'язок.

— Це буде святково, хвилююче, — так вона уявляє собі цю подію.

Так. Це велике свято для молоді радянської людини, громадянина Радянського Союзу, яка перше в житті буде обирати до органів влади.

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 8 (818).

13 березня 1965 р.

Ціна 2 коп.

ВИСОКЕ ДОВІР'Я

«Нове комуністичне входить не тільки в труд. Воно скрізь — у всьому укладі нашого життя — та- кі «прикмети часу», — читаємо ми на одній з сторінок чудової книги «Імені Січневого повстання». Автор її — Заїра Валентинівна Першина. Якраз однією з таких прикмет нашого радянського часу є те, що мільйони жінок нашої Радянської країни є повноправними будівниками нового комуністичного суспільства.

Радянська влада створила прекрасні умови для творчої праці жінок на виробництві, в промисловості, сільському господарстві, на прищі культурного будівництва й науки. Яскраве підтвердження цього — діяльність Заїри Валентинівни у вихованні спеціалістів-істориків у науковій роботі.

Наполеглива, трудолюбива, здібна, активна в роки студентства вона така ж і тепер. Поважають її за це колеги, люблять студенти за яскраві й змістовні лекції.

Заїра Валентинівна — активний член КПРС, член партбюро. Її ділові дружні поради, і особиста участь в політико-виховній і масовій роботі приносять добрі плоди.

Доцент, кандидат історичних наук може успішно займатися викладацькою діяльністю, якщо він постійно удосконалює свої знання, займається науковими дослідженнями. Так робить Заїра Валентинівна. Після лекції її можна зустріти в читальному залі Наукової

бібліотеки, в державному та партійному архівах. Там вона займається дослідницькою роботою. Довелось їй вивчити велику кількість архівних матеріалів, часто бувати в цехах заводу, розмовляти з його ветеранами й молодими робітниками — ударниками Комуністичної праці. Вона сама виступала з лекціями з історії заводу в робітничій аудиторії і на цю ж тему провела студентську конференцію. Так наполегливою п'ятирічною роботою створювалась книга «Імені Січного повстання». Одночасно вималювались контури ще однієї теми, зв'язаної з історією революційної боротьби на заводі та в Одесі.

До цієї книжки вийшла в світ й інша «Павло Мізікевич—гвардії рядовий», в якій Заїра Валентинівна яскраво розкрила образ чудового більшовика — рядового великої партії комуністів.

З захопленням читає її книжки радянська молодь, робітники заводу, про них з похвалою говорять на читацьких конференціях.

Крім цього, у неї близько 20 наукових робіт.

Ще не так давно З. В. Першина сама була студенткою. Зараз у неї є свої учні. Вони виступають з науковими доповідями на конференціях, з лекціями перед трудящими по завданню товариства «Знання», де вона член бюро обласної секції.

Так працює наша молода жінка-комуніст, доцент Заїра Валентинівна Першина. Вона підхопила естафету радянських жінок-істориків Г. Панкратової і М. Нечкіної і достойно несе її.

Нещодавно на передвиборчих зборах колективу університету Заїра Валентинівна Першина була названа кандидатом в депутати Одеської міської Ради. І ми переконані в тому, що Заїра Валентинівна виправдає високе довір'я своїх виборців.

П. ЧУХРІЙ.

СТАРАННІСТЬ

В неділю, 14 березня всі студенти нашого університету підуть до виборчих дільниць, щоб віддати свої голоси найдостойнішим представникам народу. У неділю ми обираємо депутатів до районних, місцевих та обласних Рад.

Наші кандидати гідні того, щоб їх обрали в державні органи. І ми, виборці, повинні йти до виборчих урн з кращими показниками в праці та навчанні.

Напередодні виборів хотілося б відзначити зростаючу старанність, яку виявляють в навчанні студенти I курсу механо-математичного факультету та студенти IV курсу факультету іноземних мов, які успішно проводять педагогічну прак-

тику в школах нашого міста. Добре проводять практику і студенти IV курсу механо-математичного факультету на університетському обчислювальному центрі.

Кількість боржників в нашому університеті після зимової сесії була чимала, хоча й загальний рівень успішності був вищим порівняно з минулою зимовою сесією.

На сьогодні більшість студентів, що мали заборгованість, вже ліквідували її.

Отже, можна сказати, що більшість наших студентів достойно зустріла день виборів до місцевих органів влади. Також гідно вони сьогодні виконують свій громадянський обов'язок — оберуть до Рад кращих синів і дочок народу.

ОБЕРЕМО ДО МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ КРАЩИХ СИНІВ І ДОЧОК НАРОДУ!

ВСІ НА ВИБОРИ!

ВИМОГИ ЖИТТЯ

З ОДНІЄЇ НАРАДИ НА ФАКУЛЬТЕТІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

НЕЩОДАВНО на факультеті іноземних мов відбулася виробнична нарада з питань методики. В центральній пресі ось вже на протязі кількох місяців порушується питання про те, щоб відмінити екзаменаційні сесії в вузах Радянського Союзу й тим самим продовжити період лекційних та практичних занять. Багато вузів Москви та Астрахані вже перейшли на цей метод.

Де в чому наслідують цю методику й викладачі факультету іноземних мов. Новий метод знайшов вже багато прихильників серед викладачів кафедри англійської філології.

Під час наради розгорнулася широка й жвава дискусія між ентузіастами цієї методики і її супротивниками. Були й такі.

Старший викладач англійської мови Л. Х. Коробков докладно розповів про те, як він практично застосовує нову методику у викладанні англійської граматики вже на протязі трьох семестрів. Він відзначив, що знання студентів, які вчать по-новому, стали набагато вищими, ніж у студентів, що навчаються по існуючій методиці. Звичайно, вчити студентів по-ново-

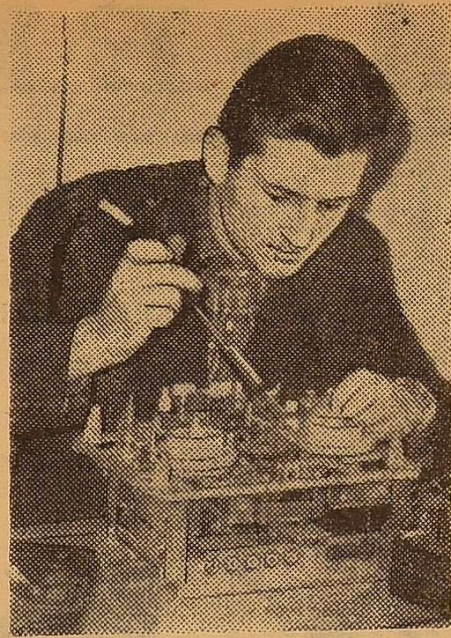
му, набагато складніше і це вимагає великої підготовчої роботи викладача. Але мета виправдовує засоби.

Далі висловлювалися думки про те, що краще було б проводити одногодинні заняття замість двогодинних, це дасть можливість майже вдвічі збільшити учбовий матеріал, який подається студентам.

Цікаві думки були висловлені і про порядок оцінки знань студентів. Ряд викладачів пропонують десятибальну систему оцінок.

На нараді виступив завідувач кафедрою іноземних мов доцент В. Шатух, який підтримав пропозиції щодо нової методики викладання іноземної мови. Він також підкреслив, що ця виробнична нарада й повинна задати тон нашим факультетським методичним комісіям, які після детального обговорення пропозицій групи викладачів кафедри англійської філології, впроваджуватимуть їх в життя.

Необхідно відзначити, що такі наради багато чого дають молодим викладачам. Вони примушують думати над вдосконаленням методики викладання іноземної мови, крокувати в ногу з життям.
Б. НИЖЕГОРОДОВ.

В найближчий час на факультеті іноземних мов буде споруджений та обладнаний клас для самостійної роботи студентів. Експериментальні майстерні університету виготовляють для цього класу звукоізолювані напівкабіни, Інженер та технік факультету працюють над перебудовою магнітофона «Комета» на двосмужний.

НА ЗНІМКУ: технік С. ЧЕМЕНА за реконструкцією магнітофона «Комета».

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

СВОЄЧАСНИЙ СИГНАЛ

В газеті «За наукові кадри» № 27 від 14 жовтня 1964 року в статті «В КЛАСАХ, СЕРЕД ШКОЛЯРІВ» йшла мова і про недостатню підготовку студентів-біологів з хімії.

Як повідомив редакцію декан біологічного факультету професор Г. Ткаченко, сигнал був своєчасним. Зараз збільшено кількість годин на вивчення студентами органічної хімії. Методистам дано вказівки звернути особливу увагу на підготовку студентів до уроків з хімії під час проходження ними педагогічної практики.

Ніхто й не ворухнувся.

— Відповідатиме Зоя Невінчана. Боязко вийшло дівча у голубій кохтинці. Топчється на місці, зирить, мовчить. Пилип вкрадливо:
— Вчили?
— Ага...
— Розкажіть.

Вона винувати посмінулася всіма ямочками на щоках і опустила голубі очі.

— Така гарненька, — густо почервонів спантелений вчитель. — Починати з двійки?

Пилип вирішує. Учні насторожились.
— В-вам нічого... Сідайте...

По класу розлився гомін. Практиканти на задніх партих зашептались.
— Щось не те, — пересмикнуло Пилипа: долоні вкрились потом.

— Чуча Катя.
Дівчина почала впевнено. Учитель посмішався. Навіть по класу пройшовся.

— Як вас звуть? — шепнули йому.

— Пилип Мордашко, — несподівано голосно відрекомендувався і поклонився.

Хтось пирснув. Чуча замовкла.
— А по-батькові?

— Пилип Свиридович..

ГНІВНИЙ ПРОТЕСТ

В ЕЛИКИЙ актовий зал нашого університету заповнили студенти, викладачі, вчені. Вони зібрались на мітинг, щоб висловити своє обурення з приводу агресивних дій американських імперіалістів у В'єтнамі.

Мітинг протесту відкрив секретар парткому М. І. Дузь. Він надає слово доценту А. Введенському, який три роки працював у В'єтнамі.

Ми вимагаємо, заявив А. Введенський, негайно припинити американську агресію у В'єтнамі. Разом зі всіма прогресивними людьми світу ми тавруємо ганьбою агресорів.

На трибуні — студентка філологічного факультету Фоміна. Гаряче, схвильовано говорить вона про те, що несуть В'єтнаму агресори.

— Ми приєднуємо свій голос до гнівного голосу всього нашого багатомільйонного народу й говоримо: Руки геть від В'єтнаму! Наші в'єтнамські ровесники повинні вчитися, а не воювати.

Нехай живе й міцніє дружба між СРСР і В'єтнамом!

Секретар комітету комсомолу ОДУ т. Низов, виступаючи від імені університетської комсомолі, за таврував ганьбою американських імперіалістів.

— Хіба можна залякати народ, який веде боротьбу за своє звільнення, — схвильовано говорить тов. Низов. — Студенти гаряче схвалюють заяву Радянського уряду, який вимагає миру у В'єтнамі.

— Геть американських агресорів з В'єтнаму!

В мітингу протесту взяла участь велика група в'єтнамських студентів, які навчаються в університеті та інших вузах Одеси.

В резолюції, що була прийнята на мітингу, колектив університету схвалює Заяву Радянського уряду про тверду рішучість до кінця захищати інтереси трудящих братнього В'єтнаму й вимагає негайно припинити агресивні дії США, вивести американські війська з Південного В'єтнаму.

АЛГОРИТМИ І ІСТОРІЯ

НАЗВА цієї книжки — «Застосування обчислювальних машин в історичній науці» (автор В. Устинов) — насторожує й дивує: адже це перша книжка, що вийшла в нашій країні на таку тему.

У всіх галузях сучасної науки йде впровадження математичних методів і використання електронно-обчислювальної техніки. Вслід за хімією, геологією, біологією математика входить в економічну (математична економіка), філологічну (математична лінгвістика) і, нарешті, в історичну науки.

Перші спроби використання математичних методів і електронних машин виправдали себе при аналізі масових історичних джерел, дешифровці стародавніх рукописів, при дослідженні по етногенезу великих груп населення.

Для вивчення історії гірської

промисловості Алтаю, наприклад, необхідно обробити величезний архівний матеріал. Тільки по одному руднику 6388 справ робітників за період 1795—1859 рр. З кожної потрібно виділити мінімум 15 важливих показників, а потім все проаналізувати й звести в наочні таблиці. Це вимагало величезної і далеко не творчої роботи протягом шести місяців при умові, що виконувати її буде кваліфікований історик.

І ось таке ж дослідження було проведено з допомогою електронно-лічильної машини за дві години, а попередня підготовка зайняла одинадцять людиноднів лаборанта.

Результати дали можливість спеціалісту-історикю зробити обгрунтований аналіз історії становища робітників, зайнятих в гірській промисловості Алтаю, за першу половину XIX століття.

А оброблення і аналіз результатів краніологічного вимірювання корінного населення Західного Сибіру! Обчислення 60000 антропологічних коефіцієнтів простими методами потребувало б при роботі з допомогою арифмометра 30 людинороків. Електронна машина справила з цією роботою за чотири години. Дослідник одержав готовий матеріал для висновків по етногенезу народів Західного Сибіру.

Електронно-лічильний центр Сибірського відділення АН СРСР проробив мовний аналіз, який практично не можна виконати іншими засобами, і дешифровку текстів рукописів народу майя, над розшифровку яких безуспішно працювало три покоління вчених.

В книзі наводиться детальна методика використання математичних методів для вирішення різних проблем історії.

Автор робить висновки, які свідчать про те, що машини дають можливість розширити коло досліджуваних джерел, звільнити дослідника від одноманітної трудоміської, механічної роботи, збільшити точність соціологічних узагальнень.

В. ФЕЛЬДМАН,
головний бібліотекар Наукової бібліотеки ОДУ.

З ЛЮБОВ'Ю ДО СПРАВИ

В 1950 році до студентів III курсу, серед яких був і я, прийшов молодий викладач, аспірант математичного відділу Сергій Миколайович Кіро проводити практичні заняття з теорії функцій комплексної змінної. З того часу він працює на факультеті.

Навчаючись у політехнічному інституті та відчувачи великий потяг до математики, Сергій Миколайович заочно закінчує наш факультет і вступає до аспірантури. Захистивши дисертацію з питань теорії диференціальних рівнянь, він веде велику педагогічну роботу. Незабаром йому доручають читати складний курс з історії математики.

Та ось в країні швидко починає розвиватись обчислювальна мате-

матика. Сергій Миколайович розуміє її значення і одним з перших ставить питання про організацію при університеті Обчислювального центру та кафедри обчислювальної математики.

Тепер Сергію Миколайовичу доводиться ділити свій час між дослідженнями з історії математики, присвяченими 100-річчю університету, науковим керівництвом Обчислювального центру та кафедрою, великою різноманітною учбовою роботою.

Сергій Миколайович зараз перекладає з англійської мови «Історію математики» Стройка. Він бере участь в редагуванні математичної літератури, публікує результати своїх досліджень.

Ю. ШМАНДІН.

ПЕРШИЙ УРОК

З початку другого семестру студенти історичного факультету проходять в школах міста педагогічну практику. Сьогодні, коли на рахунок кожного з них по кілька залікових уроків, можна згадати початок практики. Були хороші уроки. Але було приблизно й таке, як в гуморесці, що ми друкуємо нижче.

БУДИЛЬНИК гучно задзвонив. Мов обпечений, Пилип зіскочив з ліжка.

В кімнаті повно сонця. І ні душі. Солодко потягнувся:

— До уроку ще ціла година. Хороша справа ця педпрактика. Хоч випишся.

Розвішаний на стільці костюм і відутужена біла сорочка тішать погляд.

Одягаючись, повторював зауважений урок.

— Що їм треба? Сам з шести книг учив. За двадцять хвилин чогось наговорю...

Крутиться перед дзеркалом, чепуриться, як перед побаченням.

Глядь на годинника — час підпире. Уже на ходу застібає гудзики.

— Ну, звичайно, трамваю нема.
— Чекати чи бігти? Бігти чи чекати???

Від лютої досади заплакав би.
— Запізнюся, запізнюся, — куцає пишний губи. Ні, не можна. Перший в житті урок!..

Втиснувся у переповнений вагон. Штовханина, жарти. Обтоптали ноги. Киплять нутрощі, обличчя пашисть нетерпінням.

Зупинка. Крос. Школа.
— Головне — спокійність, — напучує вчитель Данило Трохимович.

Дзвоник. Задримдали коліна. Ось він, клас. Вчитель і практиканти зайняли останні парти. Під допитливими поглядами Пилип сполотнів, вище шлунку замарудило. Бравість зів'яла..

— Драсте. Можна сісти, — голос зрадив. — Хто пригадає, що дома вчив?

Зарясніли руки.
Перше запитання..
Всі схилились над книжками.
— Закрили б книжечки?!

ГУМОРЕСКА

Учениці заусміхались. І він ухмельнувся, червоніючи.

— Ви продовжуйте.
— А я вже..
— Чудово! П'ять!

На задній парті хтось підвівся. То Пилипу показують годинника: опитувати досить, подавай нове.
— Починаємо нову тему.

Пилип закрив руки за спину і цибає по-журавлиному. Слова не в'яжуться. В горлі пересохло. Все забулось, переплуталось. Заглянув у конспект — проясніло. Відійшов — мішанина. Отак від конспекту та знову до нього. Заплутався. Змовк. Учні хихикають. Пилип до конспекту прилип. Уже не бачив і знаків своїх колег, і неувважності учнів. Клас гуде, парти риплять, Пилип читає.

Раптом — дзвоник! Пилип Свиридович ображено:

— До побачення.

А. МИКИТЕНКО.

ВОНИ ВЧИЛИСЬ З НАМИ

ЛЕГКО писати про людину, коли вона стала знаменитістю чи, скажімо, зробила велике відкриття. Що не кажи, а факт є фактом. Зразу ж приходять і гарні порівняння, і яскраві епітети, навіть, навіть вірші можна писати.

Важче писати про тих, хто ще не став знаменитим, не здійснив великих відкриттів, але всі свої знання, все своє вміння віддає улюбленій справі. Серед нас, студентів дуже багато таких. Але я хочу розповісти про тих, хто ще зовсім недавно ходив, як ми, на лекції, складав іспити, одержав диплом і зараз працює десь далеко чи близько. Здається, в будь-якому куточку нашої неосяжної

Батьківщини знайдеш випускника нашого механіко-математичного.

Є вони і — де б ви думали? — в Дубні! В тій самій науковій, всім відомій Дубні, про яку так багато говорять і пишуть, в тій Дубні, де дуже часто робляться великі відкриття і де є чимало знаменитостей, в Дубні, яку відвідують «самі-самі» зі всієї нашої планети.

В Дубні живе і працює подружжя Іванченко: Йосип і Зіна. Вони прийшли у відділ обчислювальної математики ОЦ ОІЯД зразу ж після закінчення нашого факультету в 1962 р.

Вони були хорошими студентами. Якщо підняти архіви минулих сесій, то напроти їх прізвищ зрід-

ка побачиш оцінку «добре», частіше — «відмінно». Багато з нас добре пам'ятають Зіну Заблоцьку — активного члена комсомольського бюро факультету й комсорга курсу Йосипа Іванченко. А зараз...

В новорічному номері стінгазети ОЦ ОІЯД — «Імпульс» вміщена фотографія молодого спеціаліста, а трохи нижче говориться про те, що Йосип прийшов у відділ обчислювальної математики зовсім недавно, що він дуже трудолюбивий, сумлінно ставиться до своєї роботи.

За короткий час він вирішив багато важливих завдань для лабораторії інституту. Результати його роботи з інтересом були зустрінуті на міжнародній нараді з фізики високих енергій в минулому році в Дубні. Дещо пізніше його робота була опублікована в Голандії. Велика увага приділяється у

відділі проблемам автоматизації обробки експериментальних даних. Йосипу вдалося рішення задачі, які забезпечують «зв'язок» двох різних обчислювальних машин.

Ввечері Йосип читає лекції для групи програмістів в школі.

Зовсім недавно на міжнародній нараді з математичних методів обчислень, яка теж проходила в Дубні, Зіна робила доповідь про рішення одного складного фізичного завдання.

Подружжя Іванченко бере активну участь в громадській роботі. Йосип — голова профкому відділу, Зіна — агітатор.

Росте в них дуже хороша донька Леночка.

Такі наші недавні випускники!

М. ДИКУСАР,
студент V курсу механіко-математичного факультету.

ПРОДОВЖУЄМО
РОЗПОВІДІ
ПРО ВИПУСКНИКІВ
УНІВЕРСИТЕТУ

ПОКЛИКАННЯ

Є в Цілинному краю відомий радгосп «Мамлютський». Сюди, як в народний університет хліборобської майстерності, приїжджають люди навчитися господарюванню на землі. Кожному, хто бажає повніше вивчити багатий досвід маяків, обов'язково запропонують декілька інтересних брошур та статей про передове господарство. Їх автор — Й. Портной.

Уже так повелося, що мамлютці, відзначаючи свої нові перемоги, з повагою говорять про велику допомогу вченого. Механізатори загону Федора Вашейкіна не забудуть нагадати, що він допоміг розробити першу технологічну карту.

Бувши директор цього радгоспу, нині заступник голови Ради Міністрів і Міністр Казахської РСР Бернар Миколайович Дворецький теж добрим словом відгукується про допомогу завідуючого кафедрою марксизму-ленізму Цілинградського сільськогосподарського інституту доцента Й. Портного.

Плодотворна науково-дослідна діяльність Й. Портного. Він автор багатьох друкованих праць-книжок, статей в наукових збірниках, журналах. Своєю працею вчений допомагає вирощувати хліб, створювати достаток, виховувати людей на животворних ідеях комунізму. В цьому він і бачить мету й зміст свого життя. В цьому його покликання.

Л. ЛЕВІТІН,
старший редактор Цілинного
Крайового радіокомітету.

МАЙЖЕ два десятиріччя перше вересня стає для мене днем зустрічі з новим поповненням нашого факультету — з першокурсниками. В аудиторії бачиш хвилююче юні обличчя, юнацьку допитливість в очах, настороженість...

Ідуть роки, і покоління за поколіннями наші вихованці покидають факультет.

Але й після закінчення університету ми зустрічаємось не тільки по хорошій традиції в березні кожного року, але й маємо можливість бачити їх зрілими трудівниками в усіх культурних установах нашого міста.

З повним правом цитаделлю філфахівців можна назвати Одеську кіностудію. Директор її Віль Федоров запам'ятався нам як автор чудової дипломної роботи, яка була присвячена творчості Х. Лекснеса. Сценарним відділом кіностудії завідує спочатку комсомольський активіст, а потім партторг нашого факультету Геннадій Збандут. Редакторами працюють випускники Вінников і Островський.

ІДУТЬ РОКИ

Активна учасниця художньої самодіяльності Нюня Мани, людина художньо обдарована — асистент режисера, аспірантка Московського інституту кінематографії.

Хороше поповнення філологічного факультету дав Одеському телебаченню.

Чимало філологічних кадрів відібрала періодична преса нашого міста. Наприклад, в редакції газети «Прапор комунізму» ми зустрічаємо ряд «ветеранів» нашого факультету — заступника редактора В. Ніколаєва, І. Шнайдера...

Недавно мені довелося побувати в музеї Західного та Східного мистецтва. Там для наших студентів лекцію про мистецтво італійського Відродження чудово прочитала наша Леночка Шелестова, яка працює науковим співробітником Музею. Тут же успішно займається науковою роботою відмінник нашого факультету Роман Машенко.

В Картинній галереї відповідальну посаду заступника директора по науковій частині займає Я. Галкер, який закінчив наш факультет в роки війни.

Ми знаємо чимало філологів, які присвятили себе партійній і адміністративній роботі. Радомир Іванов, який декілька років тому закінчив наш факультет, очолює відділ науки в міській партії. Директора Будинку вчених Раїсу Максимову ми добре пам'ятаємо юною білявою дівчиною, яка прийшла на українське відділення нашого факультету в 1949 році.

Розповідь про випускників нашого факультету та їх трудову долю може бути дуже довгою, адже більше, ніж для ста одеських шкіл дає кваліфіковані кадри педагогів також наш факультет.

А скільки їх в селах Одеської та інших областей України та Союзу.

Ми пишаємось успіхами й тих випускників, які працюють за межами нашого міста. Часто згадуємо вдумливу, серйозну Катюшу Народицьку, нині режисера «Мосфільму». Одна з робіт Народицької — фільм «Комуніст» зустрів широке визнання кіноглядачів.

Автором значних досліджень з питань російської літератури XIX століття є наш випускник С. Ланда, який успішно працює в Ленінграді.

Не можна не згадати і те, що відомий фейлетоніст, який виступає в центральній пресі під псевдонімом Лиходієв, теж випускник нашого факультету.

Про всіх наших випускників і їх діяльність неможливо розповісти у вузьких рамках газетної статті. Але де б вони не працювали, ми, ті, хто бачив їх еволюцію від школярів до людей творчої праці, завжди пишаємось ними й бажаємо їм подальших успіхів.

Доцент О. КОВАЛЬЧУК.

ЩИРЕ СЕРЦЕ

МАЙЖЕ всі випускники-історики університету добре знають і шанують Івана Олександровича Гуржія.

Вихованець нашого університету, нині відомий радянський історик, академік-секретар АН УРСР Іван Олександрович Гуржій пройшов нелегкий життєвий шлях.

Восьмирічним хлопцем І. Гуржій вступив до школи колгоспної молоді, а після її закінчення на Черкаські педагогічні курси. Потім він працює вчителем Леськівської школи на Чигиринщині, навчаючись заочно в Золотоніському педтехнікумі. Захоплюючись суспільними науками, Гуржій вступив до Черкаського педагогічного інституту. Але матеріальні утруднення в родині змусили його на певний час перервати навчання і перейти на роботу у Врадівську зразкову середню школу, де він викладав історію. Ще в молоді роки І. О. Гуржій відзначався надзвичайною наполегливістю і сумлінністю у роботі й навчанні. Одеська обласна комсомольська газета «Молода гвардія» в березні 1936 р. вмістила спеціальну статтю про І. О. Гур-

жія, красномовно названу «Людина працює над собою».

Протягом 1936—1941 рр. Гуржій вчився на історичному факультеті нашого університету, який закінчив з відзнакою. Саме під час навчання в університеті він почав займатися науково-дослідною роботою, ще студентом надрукував дві статті в газеті «Чорноморська комунa», очолював «Наукове студентське товариство» університету.

Особливо Іван Олександрович захоплювався вітчизняною історією, зокрема історією УРСР. Першим його науковим наставником був С. М. Ковбасюк, якого він і досі вважає своїм вчителем.

Почалась війна. Гуржій вступає до лав Радянської Армії, бере участь у боях на Південно-Західному і 1-му Білоруському фронтах. Після війни він вступає до аспірантури при Інституті історії АН УРСР, яку достроково закінчує. Його кандидатська дисертація «Повстання селян в Турбах (1789—1793 рр.)» вийшла окремою монографією.

Залишившись в Інституті історії І. О. Гуржій наполегливо працює

над докторською дисертацією, яку блискуче захищає. В жовтні 1955 р. його було затверджено у науковому званні професора.

Комуніста, талановитого вченого і організатора, його неодноразово обирають до складу Парткому АН

І. О. ГУРЖІЙ

УРСР, бюро Української секції Товариства «Знання». Він працював завідуючим відділом історії феодалізму інституту, а з березня 1958 р. — заступником директора інституту історії АН УРСР по науковій частині. Одночасово І. О. Гуржій працює завідуючим відділом методики історії Науково-до-

слідного інституту педагогіки, заступником голови Відділу суспільних наук АН УРСР. В листопаді 1958 р. І. О. Гуржій було обрано членом-кореспондентом АН УРСР. Він стає академіком — секретарем Відділу економіки, історії, філософії і права АН УРСР.

За час своєї наукової діяльності І. О. Гуржій опублікував близько 160 наукових і науково-популярних праць, серед них 5 монографій. Такі з них, як «Розклад феодально-кріпосницької системи в сільському господарстві України першої половини XIX ст.», «Боротьба селян і робітників України проти кріпосницького гніту (з кінця XVIII — перша половина XIX ст.)», «Розвиток товарного виробництва і торгівлі на Україні (з кінця XVIII ст. до 1961 р.)» та ін. викликали великий інтерес наукової громадськості.

Велику увагу І. О. Гуржій приділяє науково-редакторській роботі. Він є членом редколегії «Українського історичного журналу», журналів «Соціалістична культура», «Наука і життя», членом головної редакційної колегії «Української Радянської енциклопедії», багатотомного видання «Історія СССР» тощо. За його редакцією вийшло понад 20 праць.

Багато часу віддає І. О. Гуржій підготовці кадрів радянських істо-

риків, керує аспірантами, консультує тих, хто працює над кандидатськими й докторськими дисертаціями, виступає офіційним опонентом, бере участь в роботі вечірних рад секції суспільних наук Президії АН УРСР, Експертній комісії ВАК'у тощо. Його можна часто бачити в масових аудиторіях, де він виступає з численними лекціями і доповідями.

Не пориває І. О. Гуржій зв'язків з рідним університетом. Багато років він був Головою Державної екзаменаційної комісії історичного факультету. Він консультує наших аспірантів-істориків, допомагає їм вийти на справжній науковий шлях. Чимало вихованців і викладачів історичного факультету саме завдяки його добрим порадам і настановам знайшли своє наукове покликання.

До самої пізньої ночі не гасне світло в кабінеті, де працює І. О. Гуржій. Зайдіть в Києві на четвертий поверх будинку Академії наук УРСР по вул. Кірова, 4, і вас там завжди гостинно зустрінуть, ви одержите наукову консультацію і батьківську пораду. Там працює людина, якою може пишатися наш університет, людиною широго серця, все життя якої віддано служінню радянській науці.

А. БАЧИНСЬКИЙ.

ПО ПРОГРАМІ МАЙСТРІВ

НЕЩОДАВНО в Харкові закінчилась традиційна зимова спартакіада студентів вищих учбових закладів України. В її програму входили змагання з боксу, боротьби, штанги, фехтування, художньої гімнастики і спортивних ігор.

Ми розповідаємо про те, як спортсмени нашого університету виступали з деяких видів програми зимової спартакіади.

ХУДОЖНЯ гімнастика! Найкрасивіший вид спорту. Гармонія руху та музики.

Спорт дуже близький до мистецтва. І особливо приємно відзначити успіх нашої збірної команди з художньої гімнастики на щорічній спартакіаді.

Торік на змаганнях у Львові наша команда зайняла друге місце. Цього — п'яте. Але в даному випадку п'яте місце не відбиває росту нашої майстерності. А він, навіть значний, є.

Справа в тому, що торік змагались лише три команди й друге місце, яке ми тоді зайняли, було й передостаннім. Цього року зма-

галось вже не 3, а 12 команд. Зрозуміло, це відбилося на характері змагань — боротьба була впертою.

Особливо приємно відзначити, що Тanya Шнайдер, студентка I курсу хімічного факультету виконала норматив майстра спорту СРСР. Останні члени команди, студентки механо-математичного факультету Т. Воронова та Н. Берляничук, студентка фізичного факультету Л. Коммунішен вперше виступали по програмі майстрів спорту.

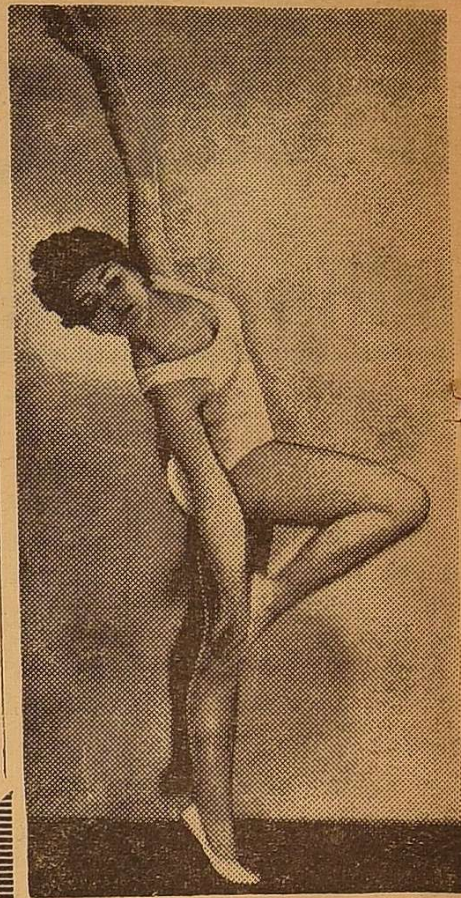
Радую і те, що члени нашої збірної багато часу приділяли спорту, але й не забували, що ми, перш за все, — хіміки, фізики, математики. Ось Лора Коммунішен, майбут-

ній фізик, успішно поєднує спорт з відмінним навчанням, добре вчаться і Тanya Воронова і Ема Копілева.

На Харківській спартакіаді ми були не тільки учасниками, але й дуже уважними глядачами. Ми слідували за виступами неодноразової чемпіонки СРСР киянки Люби Парадієвої, майстрів спорту Горбенко та Бугаєнко та багатьох інших.

На закінчення не можу не згадати про нашого тренера — Бєрту Яківну Калиник. Наш успіх — це успіх і тренера, людини вимогливої, уважної і енергійної.

Попереду у нас багато різних змагань. І думаю, що в цих зма-

ганнях майстерність наших спортсменок буде відточуватись, а успіхи — рости.

С. МІЩЕНКО,
майстер спорту СРСР.

НА ЗНІМКУ: майстер спорту СРСР С. МІЩЕНКО виконує елемент своєї спортивної композиції.

СИЛА ЧІ НА ПОМОСТІ

ЗМАГАННЯ з штанги! Понад 200 атлетів виходили на поміст, щоб помірятися силою, домогтися перемоги. Серед них були і силачі нашого університету.

Які ж підсумки змагання?

Наша університетська команда в порівнянні з минулим роком має кращі результати, вона перемістилась з 12 на 8 місце.

Особливо успішно виступав студент IV курсу географічного факультету Володимир Колесник. Вийшов до десятки кращих в своїй ваговій категорії.

Виконав норму першого розряду студент I курсу філологічного факультету Володимир Чернобаєв. Успіху в жимі штанги домогся і студент I курсу історичного факультету Валерій Воронов.

Інші члени нашої університетської команди силачів — Корнеев, Садченко, Лапко, Мюльберг з поставленими перед ними завданнями справились. Недача спіткала студента III курсу філологічного факультету Петра Надутіка. Не маючи достатнього досвіду, він зірвався в жимі штанги й вибув із змагання.

Однак наша команда справила хороше враження. Дружний колектив на майбутніх змаганнях без сумнівно зможе домогтися нових успіхів.

І. КАПУСТІН.

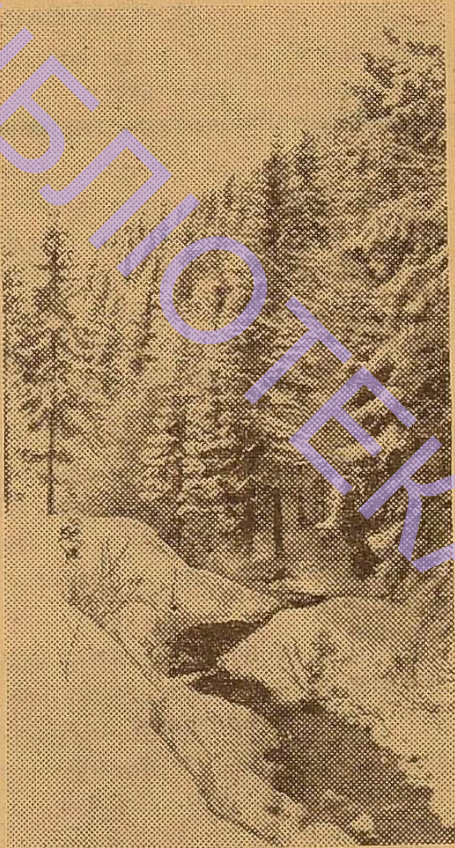
ПІД ВОДОЮ

Вбасейні одеського СКА недавно відбулись міські змагання з підводного спорту. В змаганнях взяли участь спортсмени восьми найсильніших секцій підводного плавання.

Команда нашого університету зайняла загальне друге місце, поступившись перед Одеським політехнічним інститутом лише декількома очками.

В особистому заліку серед чоловіків першим був Майсеєнко, представник СКА, серед жінок Н. Горкіна — студентка другого курсу філологічного факультету.

А. БОРОДКІН.

ВАЖКА сесія позаду. Ми їдемо в Карпати, розповідає Альоня Закамський. Ми — студенти різних факультетів університету, любителі подорожей. Настрій відмінний, всі хвилювання і турботи, зв'язані з сесією і зборами в дорогу, позаду.

Львів прийняв нас дуже тепло. Правда, плюсова температура і калюжі нас не дуже радували. Проте всім сподобалось, що нас, як дорогих гостей, прийняли у Львівському університеті о 5-й годині ранку. І навіть попрахали пробачення за те, що ще не прибрано.

Після Львова — знову у вагоні. За вікнами гори й дощ. Під Воловецьким дощ перейшов у справжню зливу.

Воловець. Одержали спорядження і тут же поїхали підганяти кріплення. На щастя, наступного дня дощ перестав, залишивши великі калюжі. Але це нікого не зупинило й всі пішли пробувати свої сили. Слід відзначити, що більшість з нас ніколи не стояли на лижах, та й лижі, видно, дуже слизькі...

Після першого дня всі відчували себе досвідченими лижниками.

На схилах, що були поблизу, снігу стало менше, в чому була й наша заслуга. Наступного дня ми перейшли в село Скотарське й оселились в будиночку лісника (хороший будиночок — 27 чоловік розгашувалось в одній його половині!).

Основне завдання в Скотарському — підготовка до походу.

ЗАГІН туристів нашого університету в складі 27 чоловік виїжджав в Карпати. Проїздом були у Львові, оглянули місто.

Одержавши на Воловецькій турбазі спорядження, перші дні удосконалювали ходіння на лижах, а потім 17 найкраще підготовлених пішли в 5-денний похід по горах. Маршрут такий: Воловець—Скотарське—Студенне—Новоселиця—Пилипець—Воловець.

Ось що розповідають про перебування в горах учасники походу.

Ми підучилися, перевірили свої сили й уміння, а потім наша група вирушила в похід. По горах, часто покритих лісом, нам потрібно було пройти 90 кілометрів. А коли ще треба нести наверх рюкзак, в голову приходять різні думки на зразок «відпочинок краще туризму».

Радувала гостинність місцевих мешканців, хоча й туристи в цих місцях часті гості. За п'ять днів походу кухня погоди подала нам дуже різноманітне меню. Були й морозні дні, і таке яскраве сонце, що без захисних окулярів боліли очі. А в останній день зірвалася завірюха. Страшно свистів вітер.

Ось і наша турбаза. Роздається дружний «фізкультпривіт» на її честь. Похід закінчено.

ІНСТРУКТОРА, який зустрів нас в Воловці, не було видно з-під парасольки. Дощ, дощ, діляться враженнями Л. Підліпна та Л. Безвезюк.

— Ну й що ж, якщо дощ, лижі на плечі і «я по калюжах йду без пальта і без галос» в пошуках залишків снігу. Вершини пір зберегли для нас своє зимове вбрання. «Одягати лижі!» — командує керівник — і вже вся група на лижах. Кожному хочеться пошвидше рушити вперед. Але ось перша перешкода — пагорбок. Хтось заліз на нього швидше, а дехто довго

мучиться, а комусь не повезло звалиться в калюжу.

Але «душа польоту просить!» Добрались до спусків. Лижня прокладена для нас, залишилася незайманною: лижі чомусь водили нас не по ній.

В перший же день в Скотарському пішли на перевал. Важко описати враження від зустрічі з горами. «Красота!» — вигукував кожний.

Чим вище ми піднімалися, тим неосяжнішим ставав горизонт. Вдалині забіліли гори, такі високі, що на їх вершинах вже не росте ліс. Висота 1400 метрів. Це — полонини. Ось і перевал. Далі — Прикарпаття. Далеко внизу пригудило селище, а навколо — гори, гори, гори.

ЗАКІНЧЕНО похід. Ще яскраві й свіжі враження від нього, а туристи університету вже почали готуватись до літніх походів. Іх ваблять і кличуть простори Одеської області, Криму, Карпат, Кавказу...

Щочетверга в одній з аудиторій головного корпусу йдуть бесіди про азимути, маршрути, техніку подолання природних перепон.

«Счастлив, кому знакомо щем'ящеє чувство дороги» — співається в туристській пісні.

— І це — так!

БІЛЯ БУДИНКУ ЛІСНИКА.

ЦІКАВИЙ ВЕЧІР

СПОРТИВНИЙ вечір, присвячений Міжнародному жіночому дню, відбувся на філологічному факультеті. Запрошені на нього були студенти історичного та фізичного факультетів.

Вечір відкрив доцент А. А. Москаленко, який поздоровив наших жінок, дівчат з святом. Потім кращі студентки-спортсменки були нагороджені цінними подарунками.

Свою майстерність продемонстрували на вечорі гімнастки — майстри спорту Світлана Токар і Таїса Рибалко, першорозрядниці Людмила Вдовенко і Клавдія Амажан. Виступи їх були красивими, чіткими. Присутні нагородили спортсменок гарячими оплесками.

А ось виступають штангісти. І від їх виступу залишається хороше враження.

Спортивні номери змінюються виступами учасників художньої самодіяльності філологічного й фізичного факультетів.

Цікавим був цей вечір. Ним залишилися задоволені й гості, й господарі.

А. ШУСТЕР.

КОРОТКО

ВЕЧІР «Руки геть від В'єтнаму!» відбувся в Центральному лекторії. На вечорі виступили доцент Д. Богуненко, А. Введенський та інші, які заговорили агресорів США у В'єтнамі.

На закінчення демонструвався фільм про Демократичну Республіку В'єтнам.

ЛІТЕРАТУРНІ читання, присвячені пам'яті поета Максима Рильського, проводяться в Центральному лекторії. Днями з першою лекцією про поета виступив доцент А. Недзвідський.

Після лекції демонструвався фільм «Мистецтво друзів».

Заст. редактора Т. ФЕДОТОВА.